

A Londres hi ha més taronja espanyola que no pas a València

Dimecres dia 7 fou anunciada a Madrid la signatura d'un contracte entre el Govern franquista i el del socialista. Atles en virtut del qual Franco exportarà a la Gran Bretanya no pas menys de cent mil tones de taronges.

Per no perdre temps, els primers embarcaments hauran començat aquesta setmana. Mentre que espanyols continuaran pagant a 5 o a 6 pessetes qui-los les taronges que es venen al nostre país, amb la qual cosa el franquisme es procurarà divises a base de vendre la taronja a Anglaterra a 92 cèntims quilo.

Heus ací un exemple de l'aplicació del decret sobre exportacions forgeses i del qual Franco ha fet una tan abundant propaganda per mirar de fer callar els que no creuen en cap dels miracles del franquisme.

EL MANAMENT SAGRAT DELS COMBATENTS DE L'INTERIOR

En la darrera edició de «Lluita» vam reproduir l'important document que el Secretariat del nostre Partit va fer públic després de les reunions celebrades els dies 22 de desembre i 3 de gener i en les quals va analitzar els múltiples aspectes que caracteritzen el desenvolupament actual de la política catalana.

Les notícies que hem rebut fins ara posen de relleu que el document del Secretariat del P.S.U. de C. ha produït, entre les masses antifranquistes catalanes i en els medis oficials, una forta impressió i ha suscitat molts comentaris.

No ens sorprèn, car és indubtable que el document fet públic per la Direcció del nostre Partit, per la seva precisió i contundència, pels problemes concrets que s'hi plantejaven i les perspectives que s'asseñalen, tindrà grans repercussions per a l'esdevenidor polític de Catalunya, per al futur de la nostra lluita republicana i antifranquista i, sobretot, per a l'actuació de les màximes Institucions que representen, a l'exili, la continuïtat del règim republicà i estatutari.

Corresponia al P.S.U. de C., avantguarda exemplar de la lluita que mena el nostre poble, el plantejar, públicament, amb claredat i vigoria, allò que cal fer en l'actual situació i desemmascarar la política de traïció nacional practicada pels agents capituladors, com Serra i Morés, dintre del Govern català i que tant de mal ha fet a la causa de Catalunya i de la República.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya no ha volgut pas a prendre la responsabilitat de dir als patriotes catalans allò que convé que coneixin i que altres volien amagar-li.

Estem fermament convençuts que hem complert, com ho hem fet sempre, amb el nostre deure!

ETES aquestes consideracions volem examinar que diu, en el fons, el Comunicat de la Direcció del P.S.U. de C. Resumim-ho breument: La maniobra liquidacionista iniciada per Prieto ha calat en certs dirigents de la política catalana. El prestigi de les institucions republicanes ha sofert un cop sever. L'esperit liquidacionista ha penetrat en el si del Govern de Catalunya...

Mentrestant, a l'interior del país la lluita popular creix amb intensitat; vagues a Catalunya, Euzkadi, Madrid; ascensió constant de les operacions guerrilleres, la qual cosa determina una profunda crisi del règim franquista, agreujada per una situació econòmica cada vegada més difícil com ho palesen i ho reconeixen els darrers discursos de Franco i dels ministres Suñeces i Fernández Ladrada.

Lluita

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI - N. 135. Preu 6 fr. 14 de gener del 1948 Redacció i Administració: 8, Av. Mauthurin-Moreau, Bureau 19, Paris XIX

Proletaris de tots els països, uniu-vos

FULGENCI HERNANDEZ

membre del Comitè Central del P. S. U. de C. i del Secretariat de la U. G. T. de Catalunya HA MORT A MEXIC

Els darrers dies de la setmana passada van rebre de terres mexicanes, una dolorosa notícia: Fulgenci Hernández, membre del Comitè Central del nostre Partit i del Secretariat de la U. G. T. de Catalunya, ha mort víctima d'una llarga i penosa malaltia.

Una vida de combatent, al servei de la classe obrera, de Catalunya i de la República, ha desaparegut per a sempre més!

Fulgenci Hernández era nadiu de la Unió, (Mèxic), centre miner ple de tradicions combatives i d'indignitat revolucionària, les quals van exercir una particular influència en l'execució exemplar de militant de la classe obrera del nostre company. Aquest va tenir ocasió de demostrar les seves qualitats de dirigent en ocupar llocs de direcció a les organitzacions del P.S.O.E., de la U.G.T. i de la Casa del Poble.

primer a la República Dominicana i més tard a Mèxic, on ha mort. Heus ací breu resumida la vida del nostre malgunat company.

Fulgenci Hernández, volem remarcar-ho, ha estat, d'ençà que va ingressar al moviment polític i sindical, un exemple de fidelitat a la causa dels treballadors, un incansable defensor de la unitat de la classe obrera.

Una de les satisfaccions més grans del company Hernández fou la unificació dels Partits marxistes de casa nostra dintre del P.S.U. de C. A Catalunya, França, en terres americanes, Fulgenci Hernández sempre un gelós defensor de la unitat del nostre Partit i lluita implacablement contra els aventurers, traïdors a la classe obrera, desertors i arribistes que volien destruir la gran conquesta històrica de la classe obrera i del poble de Catalunya, l'avantguarda arida de la lluita republicana i antifranquista.

AMB MOTIU DE L'ANY NOU ELS MILITANTS DEL SENA I SENA I OISE SALUDEN EL SECRETARIAT DEL P.S.U. DE C.

Una carta del Consell de Catalunya del Partit Federal a Joan COMORERA

El Comitè Interdepartamental de París i els Comitès de Sector del Sena del P. S. U. de Catalunya han adreçat, amb motiu de l'Any Nou, una carta al Secretariat del Partit fent-li patent la decisió de tots els militants del P. S. U. de Catalunya residents a París i departaments veïns de treballar més i millor per tal de complir totes les tasques que el Partit té plantejades en el camí d'alliberar Catalunya i tots els pobles hispànics de la tirania franquista i reconquistar la República i les llibertats de Catalunya.

Amb motiu de l'Any Nou, el Consell de Catalunya del Partit Federal ha adreçat al nostre company Joan Comorera, secretari general del P.S.U. de Catalunya, la carta següent:

amb motiu de l'Any Nou, el Consell de Catalunya del Partit Federal ha adreçat al nostre company Joan Comorera, secretari general del P.S.U. de Catalunya, la carta següent:

Fent una anàlisi dels èxits assolits en el curs del 1947, el Comitè Interdepartamental del P. S. U. de Catalunya de París promou superar totes les falles i cercar els mitjans de posar-se al nivell de la lluita victoriosa i heroica dels nostres companys de l'interior.

En nom del Consell Federal de Catalunya, plau-nos manifestar-vos el nostre sincer desig que el pròxim 1948 permeti l'entesa cordial de tots els catalans per emprendre decididament l'acció de conjunt que l'alliberació de la Patria exigeix de tots nosaltres.

En nom del Consell Federal de Catalunya, firmen la carta el president i el secretari.

(Passa a la pàg. 2.)

Calenta encara la sang DE ZOROJA I NUÑO Franco gosa parlar de "perdò"

Calenta encara la sang dels heroics Zoroja i Nuño, el botxi del nostre poble va fer el discurs de circumstàncies dedicat a l'Any Nou, oració inspirada en l'essència més pura de l'esperit inquisitorial de la fèrrega Espanya imperial, l'Espanya del duc d'Alba quan a Flandes el patriotisme hi era ofegat en sang i l'esperit hi era encadenat pels sarratxos del tristament famós Sant Ofici.

Es dir que si tothom accepta el règim franquista en l'hora en que Franco no sap com sortir-se'n, el «Català» està disposat a «perdonar-nos», pretesament quan la situació interior del franquisme està tan malalata que els propis botxins de la patria han de confessar llur dosfeta amb mots cada dia menys veïats.

El passat diumenge, i sota el patronatge de les Joventuts Socialistes Unificades, el moviment infantil «Alerias» va organitzar una magnífica festa en el curs de la qual es van repartir berenars i joguines a més de 500 infants que van assistir a la festa. La camarada Dolores Ibaruri, secretari general del Partit Comunista d'Espanya, honorà la festa amb la seva presència. Heus-la ací tenint un infant al seus braços en el curs d'aquesta diada

Protesta mundial per l'assassinat d'Agustín Zoroja i Lucas Nuño

L'execució dels patriotes Agustín Zoroja i Lucas Nuño Baos ha provocat arreu del món un ampli moviment de condemna i repudi contra el règim feixista de Franco.

El Comitè Interdepartamental del P. S. U. de Catalunya de París reitera la seva adhesió, en nom de tots els militants, al Secretariat i en particular al company Joan Comorera al qual envien llur més fervent salutació de combat per l'alliberament dels pobles hispànics i el restabliment de la República democràtica.

LA LLUITA GUERRILLERA

Justícia guerrillera contra un confident

Es guerrillers extremenys van detenir fa poc al terme de Campillo Llerena (Badajoz), el majoral del «cortijo» dit de los Montes, un tal Nicolás Hidalgo, que era un confident descairat de la guàrdia civil.

la interrupció de les comunicacions havien instal·lat un obstacle que va provocar una falsa maniobra de la camioneta, la qual va anar a parar al riu. De resultes de l'accident va resultar mort el caporal de la guàrdia civil Vicente Martín i greument ferit el guàrdia Vicente Mayor.

l'esquena el guerriller Pablo Mora, la qual cosa entra molt bé en els procediments de la guàrdia civil.

Una camioneta de la guàrdia civil cau al Duero

Els guerrillers de Castella van tallar les línies telefòniques prop del poble d'Aranda de Duero, i van causar una interrupció de les comunicacions telefòniques, la qual cosa va provocar immediatament una violenta reacció de les autoritats franquistes, les quals van enviar una camioneta de la Companyia Telefònica de Castella de guàrdies civils per veure que passava i preparassin la reparació de la línia.

Tiroteig entre guerrillers i forces repressives

El dia de Cap d'Any va tenir lloc, als voltants de Bailén, província de Jaen, una violenta topada entre forces de la guàrdia civil i un grup de guerrillers andalusos.

EL TERROR NO PODRA DETURAR LA LLUITA

Al vil assassinat, la barroera intenció de deshonrar els morts

A Linares, província de Jaén, les forces de la guàrdia civil acaben d'aplicar una vegada més la llei dita de «fugas» a un antifranquista molt conegut de la localitat i ho ha fet amb la barroera història, que ningú no creu, que l'assassinat havia pres part i havia organitzat un atracament a un indústria d'aquella ciutat andalusos.

Un combat a Vallanca

En el lloc anomenat de Vallanca, en la zona Terol-Castelló de la Plana, els guerrillers van tenir un combat amb les forces de la guàrdia civil que anaven de descoberta fa pocs dies per aquell sector.

Combats a la serra de Santeron

La guàrdia civil de la Cinquena zona ha realitzat operacions d'una certa importància per la serra de Santeron i en tot el terme d'Algarra, a la província de Cuenca.

Una altra «cazaña» de la guàrdia civil

Una patrulla de la guàrdia civil de la Comandància de Jaén no fa gaires dies va detenir prop del caseriu anomenat Cortijos Nuevos el guerriller Santiago María García.

Combats a la serra de Santeron

La guàrdia civil de la Cinquena zona ha realitzat operacions d'una certa importància per la serra de Santeron i en tot el terme d'Algarra, a la província de Cuenca.

Llancen el cadaver d'un guerriller al riu per evitar la protesta del poble

A la província de la Corunya, els botxins del tricromi han assassinat per

Els guàrdies civils fan foc a discreció

Al poble de Tanes, a la província de Jaén, ha estat assassinat també per les forces de la guàrdia civil el jove David Calvo i ho ha estat de la manera més salvatge.

TEXTOS FAILANGISTES

La lluita del poble grec contra el seu govern «franquista» Sólulis-Tsaldaris ha fet coincidir, un altre cop, els falangistes i els feixistes.

La Vanguardia del dia 2 d'aquest mes deia:

«El atac a Konitz formava parte de una vasta maniobra política que comprendia, probablement, les signifikatives etapes: anuicio de la constitució del «gobierno» en esta ciudad, y finalmente, reconocimiento por parte de Albania, Yugoslavia y Bulgaria».

El diari iugoslau Borba comenta l'execució en aquests termes:

«L'assassinat d'Agustín Zoroja i de Lucas Nuño ha suscitat la indignació i la protesta del món democràtic. Els iugoslavs s'empeñen per a condemnar l'ègida de Franco. Consideren que és hora ja d'acabar amb el regne del feixisme a Espanya i de liquidar aquest règim contra el qual milers d'homes han combatut en el curs de la segona guerra mundial».

«I emprant gairebé les mateixes paraules, el dia següent, dia 3 de gener, España Libre, òrgan de la F.A.I. de Su. Atenea, escrivia:

NOVA YORK

Truman fa detenir els demòcrates que protesten

Una delegació composta de 16 membres de la Brigada Lincoln —ex-combatents de les Brigades Internacionals— van disposar, el dia 6 d'aquest mes, una protesta al Consolat franquista de Nova York.

«El teatro apropiado del gobierno Markos en la Grecia libre es otra esarrazura de esa misma guerra. Y nada extraño será que Bulgaria y Albania, satélites del Kremlin no admitiesen a la O.N.U. se apresuren a reconocer el «gobierno» Markos, dándole así una apariencia de existencia internacional».

«I la Sólí faista del dia 3 de gener, més de pressa que altres vegades o per telepatia, escriu:

«Lo cierto es que el «general» en cuestión —Markos—, como el «mariscal» Tito, como otros tantos «generales» fabricados de la noche a la mañana por el Partido Comunista, ocupa ahora uno de los rangos más destacados de la información internacional».

Franco no pot callar ni explicar la catàstrofe econòmica d'Espanya

L'augment de la població i l'exportació de productes són, en la major part dels casos, demostracions de creixença d'un país, de benestar per als seus habitants. Al nostre, dominat pel franquisme, un altre fenomen ha esdevingut la ràpida depauperació nacional en augment.

«A la casa endutada mai no hi ve la bona andada», diu un proverb popular molt estès entre la gent del nostre camp. Com la casa endutada, l'augment de població, que és motiu de joia en qualsevol país, a l'Espanya de Franco és considerat com un càstig.

Com a la casa endutada, a l'Espanya de Franco només es pensa, des del govern, a treballar per cometre el mal, a vendre més i menys. Treballen per compte de l'imperialisme al preu de deixar-los viure. Venen als monopolistes estrangers allò que és vital per a la nutrició del poble i estan obligats a comprar-los allò que ja no serveix ni als monopolistes ni a ningú al preu i les condicions que aquells vulguin fixar.

Una casa endutada, una casa hipotecada. Heus ací l'espectacle que ofereix la nostra pàtria sota el franquisme en l'aspecte econòmic. De descens en descens, camina a la catàstrofe. En el còmbol del cinisme, el propi Franco, adreçant-se a uns pagesos d'arreu que van visitar-lo després de celebrar una anomenada Assembla de Hermandades, va dir-los:

«Heu gentes simplicitats que compareu la vostra situació de hoy con la que tuvimos al término de la otra gran con...»

«Espanya a sponia por individuo de una de las rentas y de los índices de productividad más bajos de Europa.» La qual cosa no li impedeix, poc després, incórrer en el més flagrant contradiçió, en dir:

«Per la veïnicia natural de la mehora en las condiciones de vida, nuestras necesidades de productos de importación de todas clases —carbantes, tejidos, materiales, aceites, metales, etc.—, también crecen de manera continua en cantidad y precios mientras nuestras exportaciones venían disminuyendo por encontrar en la Nación una mayor área de consumo.»

El ministre franquista, però, no explica, no pot explicar, com és possible que trobant-se els nostres pobles en un nivell tan baix de renda i de producció, augmentessin tant les necessitats d'importació dels productes que va esmentar i disminuïssin les exportacions clàssiques, per trobar en la Nació una major àrea de consum.

El que succeeix, i és allò que Franco i els seus ministres no diuen, no poden dir, és que aquells pobles que es troben a la nació va quedar estroncada amb la sublevació falangista i la guerra que va provocar; que el règim de Franco no ha fet ni farà, però, cap ni pot, racionalitzar la producció del camp, fomentar l'aplicació de fer-

tilitzants químics, sanjar terrenys sabrosos, estimular la mecanització agrícola; tampoc no racionalitzar l'exploració forestal, convertida en un mitjà d'espectacle i sangria per la qual es perd una de les principals riqueses de la nostra terra; no organitzarà els transports per terra i per mar, ni posarà d'acord amb les necessitats del país la producció d'energia elèctrica, de carbó, de coure, d'alumini i altres metalls, en minva constant, perquè no pot.

Per bé que el ministre franquista d'Indústria i Comerç i el seu subaltern demagògicament a enunciar tot un programa, sap prou bé, i nosaltres també, que no passarà d'això d'esser un programa.

La realitat objectiva que ha produït el règim de Franco i Falange, és que han endogalat l'economia dels pobles hispànics en despeses improductives i destructives: augment de l'aparell militar i repressiu —els pesqueros de l'Estat són el millor testimoni—; explotacions de mines de cap necessari; catàstrofes com les de Cádiz i Alcazar de Henares; construcció de casernes i fortificacions frontereres, etc.

Altrement, la soga imperialista que tenen posada al coll, cosa que la vegada que és un amehça, és de salvament del franquisme, condicio la venda de productes de primera necessitat, com els carburants, els lubricants, el cotó, etc., amb l'acceptació d'altres que no són de cap necessitat com són la ferralla en nom de màquines usades durant la guerra; blat en perjudici de la producció nacional, suficient per a la racció oficial franquista; canvi congelat en perjudici de la ramaderia que Franco obliga, de més a més, a lliurar la collita de l'oli d'oliva i acceptar els de qualitat inferior i greixos animals; a no fabricar conserves de peix a l'oli i alumini necessari per als envasos a disposició de la Cambra de Comerç a Espanya, que és la que mana i disposa la quantitat, la qualitat i l'aplicació dels nostres productes nacionals.

Així és el que no expliquen ni Franco ni els seus, i precisament en això rau la raó de la misèria creixent del nostre país, que no poden callar ni explicar.

D'aquí que les exportacions franquistes en lliures d'esser un signe de riquesa ho siguin de pobresa nacional; que Franco tingui com una nosa l'augment de la població; que sistemàticament provoqui la despoblació dels pobles hispànics, per mitjà del terror, de la misèria i d'estimular l'emigració a Amèrica, fent que cada dia més el nostre país esdevingui parasitari i improductiu.

Est la política ideal per als monopolistes imperialistes anglo-nordamericans.

«Espanya a sponia por individuo de una de las rentas y de los índices de productividad más bajos de Europa.» La qual cosa no li impedeix, poc després, incórrer en el més flagrant contradiçió, en dir: «Per la veïnicia natural de la mehora en las condiciones de vida, nuestras necesidades de productos de importación de todas clases —carbantes, tejidos, materiales, aceites, metales, etc.—, también crecen de manera continua en cantidad y precios mientras nuestras exportaciones venían disminuyendo por encontrar en la Nación una mayor área de consumo.»

Indalecio Prieto pretén ésser un realista. Volent-li fer favor, algun amic seu l'ha pintat com un pessimista endèmic. Aquestes caracteritzacions no són, però, altra cosa que vulgars, corines de fum destinades a encobrir la veritable fomesia del líder dretà de la socialdemocràcia espanyola.

Prieto no és ni realista ni pessimista. L'explicació de la seva actitud i de les seves posicions polítiques, cal cercar-les en el fet que Prieto ha portat sempre l'etiqueta canviada. Des del camp obrer, com a dirigent del Partit Socialista més concretament, Prieto ha defensat i ha fet la política de la burguesia reaccionària i dels grups monopolistes internacionals.

Prieto no s'ha sentit mai un obrer, no ha pensat mai com un obrer, no ha volgut realitzar mai una política que servís els interessos de la classe obrera. La seva posició antiobrera l'ha portat, pel pendent de l'anticomunisme, a la traïció dels interessos nacionals, de la causa de la República.

Quan des del ministeri de Defensa Nacional és tots els possibles per a desmoralitzar i fer inoperant l'Exèrcit de la República i l'olla pactada amb Franco és ben clar que no era a conseqüència d'un pessimisme crònic ni perquè no veies cap possibilitat de victòria republicana, sinó perquè en el fons no tenia cap fe en la victòria de la República. La temença que el triomf de Franco, perquè sabia que la victòria de la República era la victòria del poble i la liquidació per sempre més d'aquells interessos antinacionals que ell ha servit sempre.

«No està mal, però en arte como en política, resultan siempre de más valor los originales que las copias. Si hemos de mantener la línea fundamental de nuestra visión política cristiana y, por ende, anticomunista, ¿por que hemos de presenciar la descomposición de un mundo, lo indicamos como un hecho y anticipo a las grandes potencias el general viraje que hoy presenciamos?»

O dit en altres paraules, els falangistes diuen a Prieto: «Si t'has i nosaltres altres tenim un mateix objectiu, liquidar la democràcia, per què no ajuntem els nostres esforços, sota el comandament de Franco?» No es pot esperar una invitació més clara.

«Espanya a sponia por individuo de una de las rentas y de los índices de productividad más bajos de Europa.» La qual cosa no li impedeix, poc després, incórrer en el més flagrant contradiçió, en dir: «Per la veïnicia natural de la mehora en las condiciones de vida, nuestras necesidades de productos de importación de todas clases —carbantes, tejidos, materiales, aceites, metales, etc.—, también crecen de manera continua en cantidad y precios mientras nuestras exportaciones venían disminuyendo por encontrar en la Nación una mayor área de consumo.»

«Espanya a sponia por individuo de una de las rentas y de los índices de productividad más bajos de Europa.» La qual cosa no li impedeix, poc després, incórrer en el més flagrant contradiçió, en dir: «Per la veïnicia natural de la mehora en las condiciones de vida, nuestras necesidades de productos de importación de todas clases —carbantes, tejidos, materiales, aceites, metales, etc.—, también crecen de manera continua en cantidad y precios mientras nuestras exportaciones venían disminuyendo por encontrar en la Nación una mayor área de consumo.»

la seva canilla. El que compta per ells són els interessos dels trupeus dels cercles reaccionaris espanyols internacionals que volen salvar —com el que costi— aquest «salut incondicional» per a la lluita anticomunista, qual cosa paria els serveis Trifon Gámez en la seva conferència de París.

Malgrat el mal que ha fet, Prieto no ha pogut materialitzar els seus plans. Gràcies a la vigilància i a la lluita de tots els veritables republicans Prieto no ha pogut materialitzar els seus plans. Ha assolit, però, clavar un serió cap a la unitat de les forces obreres i republicanes.

«Espanya a sponia por individuo de una de las rentas y de los índices de productividad más bajos de Europa.» La qual cosa no li impedeix, poc després, incórrer en el més flagrant contradiçió, en dir: «Per la veïnicia natural de la mehora en las condiciones de vida, nuestras necesidades de productos de importación de todas clases —carbantes, tejidos, materiales, aceites, metales, etc.—, también crecen de manera continua en cantidad y precios mientras nuestras exportaciones venían disminuyendo por encontrar en la Nación una mayor área de consumo.»

«Espanya a sponia por individuo de una de las rentas y de los índices de productividad más bajos de Europa.» La qual cosa no li impedeix, poc després, incórrer en el més flagrant contradiçió, en dir: «Per la veïnicia natural de la mehora en las condiciones de vida, nuestras necesidades de productos de importación de todas clases —carbantes, tejidos, materiales, aceites, metales, etc.—, también crecen de manera continua en cantidad y precios mientras nuestras exportaciones venían disminuyendo por encontrar en la Nación una mayor área de consumo.»

«Espanya a sponia por individuo de una de las rentas y de los índices de productividad más bajos de Europa.» La qual cosa no li impedeix, poc després, incórrer en el més flagrant contradiçió, en dir: «Per la veïnicia natural de la mehora en las condiciones de vida, nuestras necesidades de productos de importación de todas clases —carbantes, tejidos, materiales, aceites, metales, etc.—, también crecen de manera continua en cantidad y precios mientras nuestras exportaciones venían disminuyendo por encontrar en la Nación una mayor área de consumo.»

«Espanya a sponia por individuo de una de las rentas y de los índices de productividad más bajos de Europa.» La qual cosa no li impedeix, poc després, incórrer en el més flagrant contradiçió, en dir: «Per la veïnicia natural de la mehora en las condiciones de vida, nuestras necesidades de productos de importación de todas clases —carbantes, tejidos, materiales, aceites, metales, etc.—, también crecen de manera continua en cantidad y precios mientras nuestras exportaciones venían disminuyendo por encontrar en la Nación una mayor área de consumo.»

«Espanya a sponia por individuo de una de las rentas y de los índices de productividad más bajos de Europa.» La qual cosa no li impedeix, poc després, incórrer en el més flagrant contradiçió, en dir: «Per la veïnicia natural de la mehora en las condiciones de vida, nuestras necesidades de productos de importación de todas clases —carbantes, tejidos, materiales, aceites, metales, etc.—, también crecen de manera continua en cantidad y precios mientras nuestras exportaciones venían disminuyendo por encontrar en la Nación una mayor área de consumo.»

«Espanya a sponia por individuo de una de las rentas y de los índices de productividad más bajos de Europa.» La qual cosa no li impedeix, poc després, incórrer en el més flagrant contradiçió, en dir: «Per la veïnicia natural de la mehora en las condiciones de vida, nuestras necesidades de productos de importación de todas clases —carbantes, tejidos, materiales, aceites, metales, etc.—, también crecen de manera continua en cantidad y precios mientras nuestras exportaciones venían disminuyendo por encontrar en la Nación una mayor área de consumo.»

CASES SOBRE EL PAPER

El règim franquista és un règim de projectes, de primeres pedres, d'inauguració d'obres que no es realitzaran mai. Un cop satisfeta la vanitat de les patum del franquisme i les seves demagògies necessitades, una vegada pronunciat el darrer discurs del «Caudillo» o del jerarca que parla en nom d'ell no es torna a parlar mai més de l'obra anunciada per a embardissament dels fàcils a conformar-se.

Aquest és el cas del grup fantasma de cases barates que sota el nom de «La Salle» havia de construir-se a Tarragona, la primera pedra del qual fou posada amb totes les sortides de consuetud el dia 24 de setembre del 1946, dia de santa Tecla que, com sabem, és festa grossa entre la crosta tarragonina.

D'ençà d'aquell dia ningú no ha vist mai més cap paleta ni cap persona que pugui fer creure que es va a posar la segona pedra que donarà començament a les obres que poden ajudar a solucionar el terrible problema de l'habitatge de les classes modestes que a Tarragona i com Espanya tota viuen a la intemperie o amuntegades dintre coves o forals per l'estiu.

Com que Franco només va de pressa a construir casernes, presons i esglésies, les úniques construccions en les quals la col·locació de la primera pedra coincideix gairebé sempre amb la inauguració de l'edifici del qual Espanya és pot molt ben passar, fins i tot el Diario Español, de Tarragona, ha de fer-se ressò de les protestes populars i es per ell mateix que ens assabentem de com i de quina manera el franquisme ha fet record de no fer utilitat pública.

I no serà pas que els pressupostos generals de l'Estat siguin magres, allò que passa és que tot s'ha en guerra i repressió, en armament, en pagues militars, en policia, en jutges i, perquè els bisbes callin, en misses per l'ànima dels executats pels piquets falangistes i simplement pels que es moren de gana d'un cap a l'altre del territori peninsular.

Aquest grup de cases fantasma de Tarragona, i dels altres no menys, són les realitzacions del franquisme.

Protesta mundial per l'execució de ZOROA i NUÑO

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

Ultra les protestes formulades per mitjà de la premsa de la capital cubana, la Casa de la Cultura va organitzar el dia 8 de gener una veïllada necrològica a la memòria d'Agustín Zoroa i Nuño Baos, en la qual van fer ús de la paraula els senyors Juan José Manso, diputat de la República Espanyola i el senador doctor Juan Marinello.

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

Destacades personalitats cubanes protesten pels crims franquistes

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

Assassinat per no voler denunciar els seus companys

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

La propera setmana apareixerà la novel·la "Los MISMOS de AYER" de Rafael VIDIELLA

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

LA MOTORITZACIO AGRICOLA ES NECESSARIA I POSSIBLE

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

LA MOTORIZACIO AGRICOLA ES NECESSARIA I POSSIBLE

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»

«En els periòdics democràtics Hoy i El Crisol van aparèixer vigorosos articles condemnant els crims franquistes.»